

[Arbejdsministeren]

end vi, men det er, fordi vi også må have alle partshøringerne osv.

Det er lidt tungere at være minister end at skrive forslagene selv. Det er ikke en belastning, som jeg er ked af, og det viser sig da også ofte, at man kommer med et forslag, som er mere gennemarbejdet og bedre at administrere. Min hensigt er at komme med et forslag, som så forhåbentlig kan samle en meget bred enighed her i Folketinget, og hvis det ikke lykkes, har jeg en fornemmelse af, for jeg kan også tælle og lægge sammen, at så må der måske ske noget andet. Jeg er derfor interesseret i at fremlægge noget, som kan samle bred enighed.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil give ministeren 100 pct. ret i, at det var et 100 pct. enigt Bonnerupudvalg, der stod bag dette her. Det synes jeg ikke gør skandalen mindre. Faktisk var jeg ved at dæne – for at sige det på den måde – da jeg læste, hvad arbejdsmarkedets parter var gået med til i Bonnerupudvalget. Jeg synes, det var læsning, der trodser næsten enhver beskrivelse, at arbejdsmarkedets parter, også lønmodtagerne, kunne sige, at de, som fik en social pension, i virkeligheden slet ikke burde have dagpenge, selv om de var kommet ind på fuldkommen normale vilkår, som jeg før har snakket om, og havde arbejdet fuldkommen normalt.

Det mest positive i Bonnerupudvalget var, at socialministeren gjorde indvendinger, så man kan sige, at socialministeren fik dog forhindret, at det værst tænkelige kom igennem i første omgang. Det havde der vel næppe heller været politisk opbakning af i Folketinget, i alle tilfælde ikke hvis alle de mange pæne ord om, at handicappede skal sikres et så normalt liv som overhovedet muligt, skulle gøres til virkelighed.

Så vil jeg spørge ministeren: vil ministeren lytte mest til handicaporganisationerne eller til arbejdsmarkedets parter, for det gør jo en væsentlig forskel vedrørende det endelige resultat?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Der er jo ingen af os, der vil bestride, at ministeren loyalt støttede sig til arbejdsmarkedets parter udtalelse i Bonnerupudvalget. Problemet var, at man støttede sig for loyalt, så selv en førstebehandling, hvorunder der lød meget skarp kritik på dette område, ikke var tilstrækkelig. Det var i og for sig først, da der kom et forslag om at tage de positive ting og gennemføre dem og så lade de negative ting om det udvidede arbejdskrav ligge, at der kom skred i tingene, fordi Socialdemokraterne trods alt ikke ville gå så langt. Derfor synes jeg jo nok, at det er et relevant spørgsmål, om vi altid skal bruge gummistemplet, blot fordi organisationerne har været der først med et råd.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg er sikker på, at hr. Estrup ville kunne få bekræftet hos næsten alle organisationer på arbejdsmarkedet, at nærværende minister ikke bare bruger gummistemplet, men han har meget lyst til at gøre det, når man på arbejdsmarkedet er enig, og derfor skal jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at det, jeg vil forsøge at gøre i det forslag, jeg fremsætter, er at lytte til de handicappedes organisationer, til arbejdsmarkedets parter og til Folketinget og så med udgangspunkt i det forsøge at definere det forhåbentlig brede, samlede forslag, der gør, at vi kan gennemføre noget i fællesskab.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.